

Publicerad 2006-10-28 22:15 av Måna N. Berger

Fem korta dikter om hösten

Höstsvit

1.

dimmorna stiger ur regnsjuk mark
lindar sig slöjligt
kring stenens söndervittrade text
döljer återstoden

landskapet suddas mjukt
träden har molnkronor och stjärnfrukt
jag vandrar ovan jord
tänder små lyktljus i det öde landet

kommer snart till er
ingen känner mig längre i ödelandet
håll era lyktor brinnande
så jag hittar vägen i dimman

2.

väven saknar början och slut
vad vet tråden om mönstret

tråd och gnista.
någon slår eld i mörkret
sätter sig vid vävstolen slår in en ny tråd.
nornorna klipp klipp

vad minns tråden
jag minns gnistorna
eldflugor i natten
födelsenatten.
vakna själ vårens timme gryr

klipp
mörker
eldstål gnista skyttel varp
järnsax

allt jag vet.

3.

Människan är förunderlig
hon
börjar om
Hennes instinkt är starkare
än störtade civilisationers
sammanlagda tryck.

4.

låt falla
alla roller
som askens löv
stå naken
med fötterna på jorden
och höstens himmel vilande
i dina öppna händer
ditt liv är ett annat nu
så låt det ske

5.

novembers milda leende
och gula blad som virvlar genom ljuset
vidöppnar för min inre syn

en glittrande vision av himlens vågor
det gamla livet som har slutits
ovanför mitt huvud

jag virvlar över havets botten
som ett lösryckt björklöv
där jag cyklar i novembers leende

det gamla livet strömmar in
och fyller mig med färdevägars lust
och fruktbarhetskanaler för min törst

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Måna N. Berger med Poeter.se id #7470 innehar upphovsrätten